

DC870
GI400Đ

ương thái biểu

gió đông

thơ

nhà xuất bản trẻ

gió đông

uông thái biểu

gió đồng

thơ

nhà xuất bản trẻ - 2001

*Tác phẩm được
Hội Văn học-Nghệ thuật Lâm Đồng
tài trợ năm 2001*

ngẫu **1**
húng
phố

điệp khúc

Vẫn thế buồn vui của ngàn năm cũ
Yêu ghét vẫn xưa như thuở ông bà
Em vẫn là em nay xanh mai bạc
Hành tinh vẫn gần sát gót chân ta.

Khắc khoải kêu một đời chim di trú
Một đời mây bảng lảng đội trên đầu
Sông vẫn cứ vơi đầy trong đục
Cây một đời vẫn vít gió Luy Lâu.

Em gõ phím lập trình trên máy tính
Những

ghét

yêu

cao thượng

thấp hèn

Trên mặt đất hàng triệu người cày cấy

Hàng triệu người ngồi nhặt trắng,

chia đen...

Có lực hút gì mà ghê gớm vậy

Những hạt li ti gánh sáu tỉ trên đầu

Con cá buồn hiu đập mình trên sông lạnh

Chờ một ngày Lã Vọng ghé buồm câu...

1999

1.

Những chiếc bong bóng đuổi nhau ập òa
Những bóng người nhạt nhòa vào nhau
Buổi sáng đọng đầy nước
Em vắt tờ giấy trắng lên vỏ lon bia méo xẹo
Cái trong treo mờ dần sau cặp kính ngả bóng
Chuông chùa ngân rất gần...

2.

Lúc này đồng đã qua vụ gặt
Rạ rơm lúp xúp chân bùn
Nao nao nổi làng trong trưa mưa phố
Thèm một giấc hồn nhiên giữa tiếng vịt
 triền sông
tiếng ếch nhái
và tiếng người thật người...

Ở nơi bắt đầu mình là con trai
Có chiếc áo tanh mùi bùn hong bếp lửa rạ
Có mùi chú cá con đi hoang lạc mẹ
Có mùi khét thơm của khoai nướng quá lửa
Ta gọi tìm nhau khản giọng đến bây giờ...

3.

Qua rồi bình minh

Qua rồi ban trưa

Người nghệ sỹ hoang phí nâng cây vĩ cầm

Tấu khúc độc hành giữa chiều chống chếnh

Còn khát cùng nỗi buồn ướt sũng

Trong mưa thị thành...

2000

lục bát thông

Có người ngủ dưới tán thông
Gầy queo hết sợi cỏ bông mong manh
Câu lục theo gió hao hanh
Chỉ còn câu bát nhập nhành trong sương...

Vân trên giận
Vân dưới thương
Lá khô rơi khắp trên đường
Lá khô
Thông reo khúc khách thương hồ
Lá rơi mặc lá thần thờ
Lá rơi...

Trăm năm lặng lẽ thông ơi
Gió ngàn năm thổi rát trời cùng thông
Miên man lục - bát hai dòng
Thơ làm gối
dưới rừng thông
một mình...

2000

Rin rít qua kẽ hở của những tấm mạng nhện
Đêm vỡ òa trong gió
Bóng tối đông cứng mắt người
Chữ nghĩa trở mình
Sự nguy tin cháy như tàn thuốc trước mặt
Những vỏ ốc định mệnh đập vỡ trên
trang giấy trắng.

Nước mắt của đêm vắt kiệt
Theo tiếng khô khốc, dữ dần
Của những chiếc cốc thủy tinh
Gõ vào nhau những sóng sánh đường mật
Bữa tiệc tính toán đã tàn
Trút phần thừa vào bóng tối lương thiện.

Hãy đi đi đi đi...
Và trở về trong căn phòng cô độc
Dưới ánh sáng đom đóm sót lại từ
mùa hè trước
Ngắm chiếc áo màu xanh da trời
Của ai đó
Khoác giữa không gian sự im lặng đánh đổ
Hãy nghe
Tiếng khóc của lũ chuột ăn đêm.

Trong giấc mơ của đêm
Một cánh hoa đại từ khu vườn cổ tích
Rơi nghiêng nghiêng bên đường
Gió cuốn
Theo tiếng gõ của chiếc gậy hành khất
Ánh trăng vừa lên...

1999

Còn lại những gì?

Sẽ còn lại những gì hồi em
Sau tiếng khóc của loài chim gõ kiến
Sau tiếng hát của loài chim chiến chiến
Thì mùa xuân lại ngật ngưỡng quay về...

Sẽ tồn tại những gì sau những cơn mê
Tiếng cú rúc giữa cánh đồng cô quạnh
Nước lã lên men thành rượu mạnh
Gió giả heo may ở cuối đoạn đường.

Còn lại những gì trong ký ức tha phương
Chân trời thì xa
Bầu trời thì hẹp
Như chú đế bối đào hoang mạc
Anh lắng nghe gì trong thanh âm hư vô...

Ngày mai còn ban mai
Sóng vẫn lộng đáy hồ
Còn lại gió rừng thông
Và nước mắt
Anh đào bối giữa ngày mai hoang nát
Một chút mình sót lại tự ngày xưa.

2000

Đi ngược mười - hai - toa - tàu
Lần tìm trên đường - ray - năm - tháng
Tôi nhặt lấy những dấu chân mình phủ đầy
bụi bặm.

Lau tấm gương dính chặt trên tường
Tẩy những vết ố thời gian
Tôi gập lại mình từng ngồng trẻ lên ba.

Đập tan những bức tượng ngàn năm
trên giá sạch
Tôi gom những mảnh vỡ
Ghép lại làm nắm mồ của cái chết vĩ đại
Những nắm mồ bật khóc
Tiếng khóc của loài nghê đá cô đơn
đình làng.

Thời gian
Những nếp nhăn xẻ trán tôi thành
những mảnh vỡ
Môi ô trán
Một cuộc hành trình dang dở
Dẫn những sợi tóc mảnh mai về chốn
Ngày xưa.

màu

Tím hơn một lần đã tím
Xanh như từng xanh
Những giọt nước mắt thủy tinh
Đốt cháy đêm sám hối
Màu gọi màu mê mải
Như thú hoang khản giọng tìm nhau.

Ta lịm dần đi giữa những sắc màu
Vụt biến. Vụt tan. Ẩn. Hiện...

Tím hơn một lần đã tím
Xanh hơn từng xanh
Tiếng gọi mông lung
Thiếu phụ trông chồng
Nước mắt khô màu đá
Mặt trời hoàng hôn đỏ núi
Chim từ quy không đi ngủ vội
Tìm ai khóc mượn tiếng người.

Tím hơn một lần đã tím em ơi
Vụt biến. Vụt tan. Ân. Hiện...
Em nhận chìm ta vào dòng sông màu tím
Mò từng mẫu hóa thạch kỷ niệm
Ta ngoi ngóp giữa những loang lổ màu
Chợt nhận ra mình
Hóa thạch mai sau.

1995

dầu lặng

Những dấu lặng bi thương chìm đắm
dẫn ta vào mê lộ
Mặt phù thủy khóa thân rực rỡ
dưới trăng ngà
Bộ râu xanh rất xanh và cặp nanh
nhon nhọn trắng
Ta chìm vào hư ảnh
Gặp em giữa lằn ranh vạch nhịp
cuối đường hầm.

Lạnh như thuở hồng hoang
Prô-mê-tê lạc đường trong cuộc chạy
ma-ra-tông với lửa
Ta vò nát một ráng mây phù sa
Đắp lên trái tim mình cho đỡ nhớ
Em đắp hình hài ta bằng bộ cánh
căng-gu-ru.

Ta gặp lại mình trong hư ảnh xa xưa
Những dấu lặng đè lớp lớp lên nhau
như sóng đè lên sóng
Đêm sâu lồng lộng
Ta gặp em ở cuối đường hầm
Tay chạm vào nhau
Giữa lẫn ranh vạch nhịp hư không

1995

Tôi rạch nát mình thành những đường nét
Giữa bố cục đời
Chạm vào lần ranh
Đen
Trắng
Tôi gặp hành trình tôi.

Những họa sĩ nhân danh con người
Một ngàn năm vẽ chân dung chính họ
Lấn trong môi mắt mọi người.

Tôi vò tên mình ném lên góc trái khung gỗ
Không thoát khỏi không gian
Đời
Từ đây tôi đành ở lại
Triển lãm mình
Trong ga-lơ-ry
Trôi...

1995

điện thoại lúc không giờ

Những hồi chuông ở đâu đó rơi xuống
lúc không giờ
Réo như tiếng gió
Tất cả vỡ tung như mới bắt đầu.

Em gọi anh
Những hồi chuông nắc tiếng quá khứ
Và thở dài trước cho ngày hôm sau
Em gọi anh
Tập vĩnh biệt với một điều đã cũ
Tập làm quen với một điều mới.

Điện thoại lúc không giờ
Một lời chào ban mai
Một cái phẩy tay già từ dĩ vãng.

Sẽ còn lại gì
Sẽ có thêm gì
Sau hồi chuông điện thoại lúc không giờ
Tất cả sẽ qua đi
Tất cả sẽ hiện hữu
Như chính anh và em
Và một tiếng nấc.

1999

sa mạc

Bầy lạc đà dầm bữa lên đám dế nâu
Rong ruổi suốt cánh đồng vũ trụ
Lũ dã tràng bỏ nghề xe cát bể
Gánh những hạt cát bỏng đi xây nước trời

Những giọt mưa không rơi
Lơ lửng như những nốt nhạc khàn giữa
hoàng hôn lý tưởng.
Lạc đà è cổ gửi cơn khát của chính mình
trần qua sa mạc
Cơn khát dài hơn cuộc đời
Căng-gu-ru ngồi hát
Tiếng hát nổi hai bờ đại dương
Câu hát như lưới giăng
Trói lũ cá con lưới vui vầy bùn đất.

Những âu lo trườn lên
Những cực lạc trườn lên
Những ký âm, ký tự ngàn xưa trồi lên
mặt đất
Ngóng những hạt mưa chưa rơi
Mặt trời chưa tắt.

Lạc đà cúi mặt
Đế nâu cúi mặt
Căng-gu-ru tắt tiếng hát
Cá con chìm đáy đại dương
Dã tràng hồi hương...

1996

Tôi cất mình già từ chân trời thời gian
Bông cúc dại bên đường đón tôi bằng
con mắt màu vàng

Nhân ảnh

Mặt hồ ngàn năm không thể cất mình
thành sóng

Bỗng những cánh bèo lao xao trò chuyện
Cùng những tiếng ếch ỳ oạp thảng ba.

Ở trên trời sao sa

Những vì sao đuổi nhau cùng tắt

Tôi chạm vào vầng trán bầu trời

Cái vĩ đại của vũ trụ lạnh ngắt

Chợt thấy thỉnh không rơi...

1994

Em đốt lên từ mông lung ngọn lửa
tuổi hai mươi
Ta cúi nhặt những tàn nến rơi
Những giọt lửa lung linh sáng
Như kinh cầu sám hối trên môi
Ta cúi nhặt những tàn nến rơi
Những giọt sữa thánh thiện cuối cùng
của vũ trụ.

Những giọt nến chớm nụ
Những giọt nến trinh nguyên
Những giọt nến vắt từ ngực em
Đốt lửa trên nắm mộ gầy ngàn năm
thánh giá.

Ta lỏng lộn như chú ngựa hoang lạc mình
Chiều rơi lả tả
Hoang mạc vừa khô đến giọt nước cuối cùng
Những nốt ghi-ta ghi cương
Ngựa hoang rung bồm những câu thơ
hắc ám.

Em từng thấp qua những giọt nến mười tám
mười bảy, mười sáu, mười lăm
Ngựa từng rung bồm hí khúc ngàn năm
Những toan tính ăn năn
Rơi theo những đốm sáng nhỏ
chưa rơi đã tắt

Ta gục đầu trên mặt phẳng ký ức
Hành khất tình
Hí khúc độc hành...

1996

Em,
 Mùa thu ngang qua đời tôi
 Gió cuốn lá nhưa hồng rớm lồi
 Mưa phủ bụi lên đời cây héo trái
 Mây phiêu du dạt về nẻo vô cùng...

Em,
 Mùa thu trôi theo dòng sông
 Trăng hiu quạnh hững hờ treo mép nước
 Câu thơ tôi vớt lên từ vết xước
 Cửa sóng lòng tôi trắng em treo trong thu...

Em,
 Mùa thu chập chờn trăng lu
 Mây nghẽn lối giữa trời trôi phiêu lãng
 Ủ mặt trăng vào ảo hư dĩ vãng
 Nhưa hồng cảnh vẫn rớm lồi thu qua...

1992

sự cố

Em gói ghém tình yêu của anh ném lên
trang Web

Rồi quên xử lý sự cố Y2K

Lúc không giờ kỷ niệm và anh mất tích

Đón năm mới không có ngày hôm qua...

ngịch lý

Bác sĩ sản khoa nâng đứa bé lên mỉm cười
“Chào công dân mới”
Và chạm cốc cùng người cha hạnh phúc
đứng bên.

“Cảm phiền anh, tửu lượng tôi kém
Chiều nay dự đám tang của bố người bạn
Còn phải uống chia buồn”...

trên tivi

Lụt thì lụt cả làng
Anh ta cầm ly bia nhìn sang
Trên màn hình:
Nước, quan tài, khăn tang và nước mắt
Sau tiếng chạm ly khô khốc
Tiện tay bật sang kênh khác:
Phim Hàn Quốc
Nóng
Người ta cởi trần uống bia...

Mưa gió vô tình
Gánh nỗi buồn tấy trần năm cũ
Vay lo toan ủ ấm giao thừa
Người năm ngoái ghé về hái lộc
Ta một mình
Ngồi gõ đá ngu ngơ.

Lộc trở cờ hình lâu đài vỡ vụn
Ai nói đêm qua nở chín bông hồng
Nhưng phải hiểu điều này là có thật
Mùa qua mùa
Râu tóc trống không.

Ở ra thế
Năm này trong năm khác
Cỏ nghĩa trang phơ phất hai màu
Ga này nằm trong năm cũ
Năm mới chờ ở phía ga sau.

Tết ư em
Là gì mà phải khóc
Trầu ử gốc buồn
Rụng trắng hoa cau
Thôi thì về ghé vườn sau hái lộc
Kẻo mùa xuân đã dẫm kín lối vào...

1999

Đà Lạt của tôi trôi trong sương giăng
Là cánh chim đêm tìm miền đất đậu
Đà Lạt của tôi dòng sông mặt trời
Trẽ nải trôi chín chiều mạn hậu.

Đà Lạt của tôi
Người bạn vong niên
Gậy trúc khắp khênh
Gỗ đá chênh vênh quán nhậu
Chén rượu ngoại ô
Ngắm một tiếng khà...

Đà Lạt của tôi vó ngựa chiều mưa
Lóc cóc đội về quán trọ
Lữ khách dừng chân giữa đường mưa gió
Ngước nhìn một khoảng trời thông.

Đà Lạt của tôi
Ngày em sang sông
Tôi không kịp buồn, chỉ thương
Thằng bạn vô bình rượu mà hát
Điều bông hời điều bông...

Đà Lạt của tôi em ới biết không
Đà Lạt của tôi chiều trôi qua lòng.

1993

Đà Lạt

Nếu chiều nay mây trắng trốn bầu trời. Sương giăng mỏng trôi về đường dĩ vãng. Khua lốc cốc ngựa dầm mình phố vắng. Anh tìm em triền dốc đứng chơi với...

Nếu chiều nay em không đến trong đời. Khói thuốc quện ly cà phê chát đắng. Anh đắm chiều nghe trời chiều tắt nắng. Lạnh lùng thông trầm mặc giữa rêu phong...

Nếu chiều nay phố xá thiếu bóng em. Mimosa thả nắng vàng lơ lửng. Câu hát vu vơ lạc vào vùng hoang vắng. Ngọn nguồn xưa thổi lại lá vàng rơi...

Nếu chiều nay em không đến em ơi. Bao dấu hỏi ngập tràn trên cây lá. Hoàng hôn hiện dáng hình anh in đá. Chợt đón đau nghe nắng tắt cuối chiều...

1990

qua Huế

Nghiêng trời Huế cổ rêu phong
Phiêu du vắng nhịp chuông đồng ngân nga
Nào đâu lộng tía, xe ngựa
Còn đây dáng tự ngàn xưa hiện về...

Huế trưa rực cháy phượng hè
Nao nao đại nội xác ve nghen ngào
Sân châu vắng tiếng gươm đao
Thần công nép ẩn hút vào xa xưa...

Ngày nào qua Huế trong mưa
Nay chừ Huế đến giữa trưa cháy lòng
Hiu hiu tựa chốn sân rồng
Bỗng giật mình, nụ sen hồng lo le...

Tự ngàn xưa dấu đam mê
Chợt tan nửa giấc trưa hè chiêm bao
Cung đài mục nát đó sao
Hương Giang trôi nổi niềm nào, Huế ơi...

1992

Gọi tắc-xi sao nghe chuông xe đạp
Tiếng kính coong giật thót nằng vô tình
Nhớ như người thân lâu ngày tránh gặp
Sương trên đầu rơi nhẹ đến mong manh.

Ngồi xe hơi, bụi vào, em kéo kính
Mẹ lội bùn cấy lúa nặng đeo lưng
Đòn gánh cong như mặt đời không phẳng
Mồ hôi rơi đầm ướt những con đường.

Đi trong mây nao nao lưng chừng biển
Lưng chừng ta lưng chừng dốc núi trầm
Kỳ cọ mãi tìm chẳng thành đá cuội
Rửa một ngày nhẵn bóng vết vô tâm.

Trăm câu thơ cứ tang bồng hồ thi
Tù ngữ thì thảo những giai điệu kiêu sa
Chiều nhớ, làm thơ gửi mẹ già lội ruộng
Gọi đến khản hơi con chữ chẳng hiện ra...

2000

gió 2 đồng

mùa hội

Lục lợi xiêm y xõe phất phơ váy
Lại lơ mơ mấy gã ngó trắng rằm
Có kẻ ngồi ngóng ngông mùa hội
Thèm thường gõ thúng thung thăng...

Anh đi quăng câu chạm sâu dòm sóng
Em hái rau đay bấm lưng nhìn đồng
Một mùa gặp nhau ba mùa trông đợi
Thôi thì chơi cho hết đồng tận sông...

Chung cheng... Cùm cum...
Trống con, chiêm cái
Lại giông cờ lại rỗng rần lung tung
Chì chộp làm chì thâu đêm suốt sáng
Mất sâu, má hóp, râu tủa, bụng long
Ngày mai về đồng nhón nha nhón nhác
Buồn mà chì, cải đã muộn mùa trông...

Em luân vũ suốt lũy tre lươn lạch
Ta quần quanh trong nghiền bút tò te
Thì thủng thẳng cho gánh gồng trò chuyện
Nhì nhằng mộng mơ suốt tháng hội hè...

Đu đủng đảg xươg cớ rớ xủg xoảg
Đảg mấ đờg chớg teo tốp yếg hoả đầ
Đầ xà tớg khoe vàg rờg, bạc nén
Bớg tũg tũg tũg kẻo lộn cớ bờ ỏ...

Thờ. Lạ thế. Thờ thờ. Thờ lạ thế...
Điề thầ thầ chầ dứ đả lấ bũ
Em đợ đố thề mộ mùa mướ đắ
Ta vầ ngổ ngang vườ vầ mông lũng...

1998

Ru ai, dành nhẽ ru mình
 Ru cho con sóng mãi xanh cuối trời
 Lời buồn chỉ hát ru thôi
 Sông xưa khúc lở đoạn bồi, sông xưa...

Em giờ tay hứng trong mưa
 Những câu thơ cháy những trưa lạnh lòng
 À ơi... lên thác xuống ghềnh
 Bèo trôi mây giạt... đoạn mình bèo trôi...

Lời buồn chỉ hát ru thôi
 Ru cho nghiêng đất nghiêng trời vẫn ru
 Ru mình lấy khúc thơ xưa
 Mòn câu hết ý vẫn chưa cạn lòng...

Cái ngày dò giặt sang sông
Cái ngày nắng tắt trên đồng tôi ru
Cái ngày gió cuốn trăng lu
Trầu cau quện nổi phù du một đời...

Lời buồn chỉ hát ru thôi
Này ơi, sóng dập gió vùi, vẫn ru.

1992

Cò ơi
Mưa nắng ngàn xưa
Có còn mưa nắng cho vừa nguồn cơn
Trắng như trắng tự trong hồn
Dập dìu cò lả
Dập dồn bão giông
Cò đi cửa phủ ai trông
Cò đi nước mắt trắng đồng
Ngàn xưa...

Ngàn sau nhớ tự ngàn xưa
Nghe câu hát lắng trắng trưa
Đợi cò.

1991

Hình như cất lên từ dòng sông
Thổi những phần sinh của quên lãng bùn đen
và nước
Ngọn gió đồng
Mát như sợi tóc mai trinh nữ
Mùa này không hoa xoan rụng
Mà hồn tôi trắng cỏ sân đình...

Ngày em đi về phía ấy
Sông rẽ đôi dòng
Tôi thành Trương Chi
Gõ mạn thuyền và hát
Dùng dăng gió
Quạt tôi về hai phía
Kia là chân trời, bùn, nước và cỏ
Xanh như rêu đá vô tri
Kia là cao tầng, cao tốc và khói
Bạc trắng thị thành
Những hoan lạc ẩm ướt
Những hạnh phúc mật xanh mật vàng...

Gió
Cát lên từ dòng sông
Giọng cười trinh nữ vỗ òa lấp lánh sóng
Ủ ấp phù sa sinh nở mùa màng
Tôi nhặt lấy từ hình vẽ của những
chiếc còng cua
Gương mặt mình trên cát
Ủ trong khói phân trâu chiều đốt đồng
Và khóc.

Hình như phía trước là dòng sông
Những bước chân về phía ấy vội vã
Ai vừa ngang qua tôi
Sợi tóc mai bột màu thiếu phụ
Rơi trong gió đồng...

1997

Không là Phật
Cũng không là La Hán
Nường chốn trần ai không ngự trước bệ thờ
Người hành khất mù lần từng bậc đá
Tay ngửa trần
Mắt đôi hư vô.

Du khách u linh
Lần ngón tay lên những chiếc xương sườn gồ mít
Khói hương gió lửa.

Ngước mắt cổng chùa
Những chiếc xương sườn nhô lên rất thật
Những chiếc xương sườn không phủ áo cà sa.

Vị sư già lần tràng hạt “nam mô”
Người hành khất quên mình là hành khất
Cung kính ngước về thiền thất
Người hành khất mù buông gậy
Hư không.

1994

Em chờ ai?

Có lẽ đang chờ trăng

Đôi mắt đỏ hút hồn chiều Ghành Ráng

Thi nhân bận đẩy thuyền Hằng muôn dặm

Luyến lưu chi một thoáng hẹn hò...

Ai mua trăng tôi bán trăng cho...

Trăng trẻ quá nên lời rao vẫn vọng

Cây lá trụi trần giữa chiều tĩnh lặng

Bia mộ cô đơn chỉ có sóng lao xao.

Tiếng ai xưa, tiếng rao... nôn nao

Bình minh đập ánh trăng vàng vỡ nát

Ai bán mà mua những nỗi tình khao khát

Những dấu chân rớm máu hận hân...

Có lẽ đêm qua em ôm mộng cùng trăng
Nay tiếc nuối khóc trời chiều vắng lặng
Con sóng xa đập dềnh lai láng
Hồn thơ xưa uẩn khúc, một phận đời...

Xuân chín rồi, Hàn Mạc Tử - người ơi
Giai nhân đợi đón thuyền tình thi sĩ
Người khuất bóng thơ không về nẻo nghĩ
Chảy cuồng điên trong sóng cát mênh mang...

1992

Tình bằng
Ngõ trúc quanh co
Cầm bằng
Rêu phong bậc đá
Dấu lặng nửa đời xa lạ
Một lần ngây ngất cùng Lim

Chị Hai thương ai nhớ ai đi tìm
Chị Hai buồn
Chị Hai muốn khóc
Tôi nâng hai tay ngang mày chén ngọc
Giọt giọt rơi sóng sánh mắt đào.

Chị Hai ghét tôi buồn nửa lời chào
Đôi bờ sông Cầu sóng sa sóng sánh
Đôi bờ mi phượng lúng la lúng liếng
Mắt sắc dao cau
Trầu Lim thì cay.

Tình bằng đêm nay
Cầm bằng đêm nay
Một lần ở lại
Một lần... ư hử... ư hử...
Chị Hai.

Ra rồi mai tôi về ngàn mây
Lặn cái chung tình vào sâu đáy nước
Chị Hai thương tôi nhớ tôi vớt được
Tình bằng vậy...
Cầm bằng vậy...

1995

Trước là biển
Sau lưng thì núi
Lông ngỗng rơi trắng xóa
Chẳng giấu mình
Thục Phán vung gươm và bật khóc
Kẻ thù sau lưng
Máu chảy ngược về tim.

Máu dù đỏ không thể là ngọc quý
Lau ngàn năm chưa xóa nhuốc phản đồ
Nước mắt thành sông đêm hận Mộ Dạ
Vó ngựa thù dày xéo Cổ Loa Đô.

Trách Cao Lỗ rèn nên chi nỏ quý
Để Thục Vương bắt cản trước quân thù
Rờn rợn chiều bên chân biển thăm
Ngõ máu nàng còn ngấm đá san hô.

Áo thiên thu trắng tình yêu khờ dại
My Châu ơi
Khóc tạ lỗi Châu trần...

1999

Thị Nở

Đứa xấu nết
Kẻ dở hơi
Thôi thì trầu héo tèm vôi quét tường
Yêu nhau cảm mấy gió sương
Từng từng từng tỏa chút hương cháo hành...

Năm mỏng mảnh
Tháng hao hanh
Không soi gương
Mặt cam sành
Không sao.
Đêm tàn lặng lẽ cầu ao
Chị ngồi hong tóc đuôi vào năm canh...

Lẳng lơ lá chuối hứng tình,
Người liêu xiêu
Nhặt bóng mình
Chị thương.
Đam mê tấu khúc vô thường
Chị thành hoa hậu ngát hương cháo hành...

2000

Gần hết một đời người
Chôn chân nơi đất khách
Lòng lão sầu u uất
Nỗi quê nghèo nắng mưa.

Nửa đời người tha cư
Vẫn mô-tê-răng-rúa
Đêm mơ dòng sông xứ
Thuốc Lào về mắt nhòa.

Ở phố nhớ làng xưa
Nhà hướng nam vẫn trở
Chơi cá cảnh, phong lan
Vẫn giàn hoa mướp nở.

**“Mai mi về dưới nớ
Về Sài Gòn ấy mà
Tau gửi lời thăm bố
Lão đồng hương xóm Chùa...”.**

**Nửa đời người xa xứ
Vẫn nhớ tên từng người
Bạn bè về thiên cổ
Mắt lão mờ xa xôi.**

**Thuốc Lào khói mấp môi
Hộp chè xanh lưng bát
Lão lim dim mắt hát
Câu hò đưa sông Lam...**

1993

Có lẽ là xuân vừa gõ cửa
Có lẽ là hoa cũng nở rồi
Gió cứ xạc xào
Thông cứ đứng
Bên ngoài cửa sổ chiếc lá rơi...

Có lẽ là mưa
Mưa có lẽ...
Ngày xưa mẹ bảo ủ gốc trầu
Mưa nhiều long gốc trầu rụng lá
Trầu không rụng lá chẳng hay đâu.

Đời trai nửa kiếp trôi phiêu bạt
Nửa kiếp mai sau biết đâu là...
Lá trầu vẫn rụng sân nhà cũ
Mà năm mới này người phương xa...

1992

Cuối vườn nở muộn chiều nay
Hoa như gió thoảng vương đầy hồn ta
Ngày trôi rớt xuống chiều tà
Lặng yên kéo rụng nụ hoa cuối vườn

Mưa trong đáy mắt hiu buồn
Những ngón tay nhuộm hoàng hôn úa vàng
Lầm dò dọc lối dò ngang
Trốn tìm nhau giữa hồn mang đất trời.

Tầm xuân hồi tầm xuân ơi
Nắng mưa trôi đã xa rồi ngày xanh
Gió tình thổi thoảng mong manh
Luyến lưu chi nữa ngọt lành mà chi.

Đêm tàn động cánh thiên di
Em chờ ta nữa làm chi cuối vườn...

1996

Ôi da diết cố hương buồn dĩ vãng
Thấp ngọn đèn tim lửa ấm ngày xưa
Thơ nhạt nhẽo suốt một thời lam lũ
Chưa thành câu trọn ý, để bây giờ...

Mẹ ta đó chân chim chìm chân rạ
Né bùn cho cây lúa đón mặt trời
Em ta đó lưng gầy khô đáng lão
Cơn mưa nào nặng gánh tuổi thơ trôi...

Sông xứ sở phù sa mùa bão lũ
Quầy mái chèo ngẫu đỏ giọt bùn xưa
Em thấy chợ chiều buồn tênh câu ví
Mặn mà chi dai dẳng tận bây giờ...

Ôi da diết cố hương buồn dĩ vãng
Sinh con ra mẹ dạy tập nhìn đèn
Nửa đời người vẫn vươn tìm ánh sáng
Tóc trên đầu sợi bạc gió vờn ngang...

1991

Mẹ già bảo: “Trời mưa sầu thối ruột”
Cây trầu không long gốc rụng lá vàng
Lá tre bay rợp đường làng nhão nhoét
Dấu chân lầy bữa nọ em sang ngang...

Tóc mẹ bạc, mùa xuân lụi trở lại
Dấu chân chim hần mưa thế, gió trần
Làng lợt giữa mênh mông sông nước
Mái tranh nghèo cò mỗi cánh phân vân...

Tiếng gọi dò xác xao chiều ngợp gió
Em tìm về quê cũ mái tranh xưa
Mẹ trẩy chợ gặp em đầu ngõ xóm
Nước mắt dài nước mắt ngắn giao mưa...

Tôi lạc giữa tháng năm dài phố thị
Mãi không nguôi gốc trầu rụng lá vàng
Đêm thức nhớ đường làng xưa nhão nhoét
Đếm dấu chân lầy bữa em sang ngang...

1992

khúc hát từ nỗi nhớ

Những câu ca đã có tự thuở nào
Mẹ nổi giọng của bà hát ru con khe khẽ
Giọt sữa mát môi con dốc rút từ ngực mẹ
Sông khuya vỗ về những lớp sóng
mênh mang...

Có thể quên đi đêm hò hẹn trong trăng
Bước chân em đếm ngõ dài lưu luyến
Nhưng dễ nguôi sao buổi động trời,
động biển
Tay người lép cho bông dày lúa chín
Giọt mồ hôi tan dưới lớp sóng dữ dần...

Bữa rét tháng Mười gọi nhớ nắng tháng Năm
Tiếng ai gọi mịt mù đêm gió bão
Mặt người cháy sém nâu từng vạt áo
Đất nẻ chân chim nước cạn vạt chân cầu
Dáng nhỏ em gầy vắt vẻo hát lưng trâu...

Chưa lớn lên, nào tôi đã biết đâu
Những lo toan, dãi dầu của làng quê
nghèo đói
Lời ru mẹ ngọt ngào đêm mưa dầm trời tối
Con say giấc nồng, mắt mẹ trắng
chong chong.

Quê hương tháng Mười, quê hương
tháng Năm
Quê hương cháy và thét gầm gió bão,
Ngõ vắng em về ánh trăng khuya chao đảo
Con sóng trong mơ gọi nhớ đến nao lòng!...

1992

nửa vầng trăng khuyết

Một nửa vầng trăng đã nuôi con lớn lên
Con đầy đặn giữa lòng trăng hao khuyết
Nằm lại cuối chân trời, cha ơi có biết
Hai mươi năm rồi mẹ cũng đã làm cha.

Trầu quán thân cau, có phải ước mơ xa?
Trôi nổi mưa sa phập phồng bong bóng
Lời ru chao chập chờn bên cánh võng
Mất mẹ mờ trong kỷ niệm xa xưa...

Khói hương trầm mờ ảo, cha đấy ư?
Gương mặt trẻ trên Bảng vàng Tổ quốc
Một làn roi thôi suốt đời con chỉ ước
Con có cha được hưởng hạnh phúc này

Những đêm mưa gió quất nát phen gầy
Trong lòng mẹ cơn gió nào thổi thức
Trái tim mẹ đêm nào không buốt nhức
Giọt lệ nào trôi trong khuya mệnh mang...

Một nửa vầng trăng đã nuôi con lớn lên
Con đầy đặn giữa lòng trăng hao khuyết
Tuổi xuân trôi mẹ nào muốn biết
Những bữa ôm con tựa cửa khói sương dày...

Hai mươi năm trầy trật những luống cày
Gàu hai đầu dây, một mình mẹ tát
Khoai sắn thay cơm những ngày giáp hạt
Nắng sớm mưa chiều mẹ đã gánh thay cha.

Trầu quần thân cau có phải ước mơ xa
Mà đời mẹ chịu nửa vầng hao khuyết
Tuổi thơ trôi con nào có biết
Để hôm nay ngấm dáng mẹ hao gầy...

1992

*Còn còn khát xin gửi về tặng biển
Cao nguyên xa ngấm vị muối mặn mòi...*

Biển quê ơi, em có nhớ hay thôi
Cái nhớ ấy vện tròn hay rách nát
Em vá lưới kim tre khâu những mắt
Mắt lưới nào chịu lỗi với khơi xa?...

Em như sóng dập dềnh không giới hạn
Tôi, thuyền con chơi với suốt dập dềnh...
Sóng có đẩy cho thuyền xuôi lại bến
Hay vô tình sóng thả giữa lênh đênh?

Ôi! Đau đớn chiều nay chiều biển động
Chim kịp nép mình bên vách đá, chiều nay
Em có gọi đầu chung con sóng dữ
Hay trôi xuôi hương lá sả mỗi ngày?...

*Chút mặn mòi còn ngấm qua mắt lưới
Tôi như là mắt lưới lỗi khơi xa...*

1992

thức vời Cát Tiên

Mưa tháng Mười dầm dề tựa mưa ngâu
Đốc đứng trượt trơn hơn nhịp cầu Ô Thước
Có thể gửi nỗi niềm qua ai khác được
Nên lặn lội tôi về thức cùng Cát Tiên.

Cứ lần lựa hoài rồi cũng về quê em
Con đường không êm êm chỉ dòng sông
lặng lẽ
Góp nhặt mỡ màu ngọt ngào dâng đất trẻ
Ai giận thương ai... bên lở nhớ bên bồi.

Dùng dăng mưa đêm tơ nổi đất cùng trời
Giọt mưa bồi hồi rơi hững hờ mép sóng
Khúc hát thượng nguồn phập phồng đêm
 ảo vọng
Hòa lòng tôi vào Cát Tiên mệnh mang...

Đời người lang thang câu hát cũng lang thang
Tháng ngày gian nan hóa lời ru dịu nhẹ
Rằng ai ơi chớp nguồn cùng mưa bể
Đất mới nao lòng nghe em hát ru con.

Đêm thăm sâu ấp ủ những nhành non
Sâu hơn cả nỗi niềm tôi sắp nói
Đồng Nai ơi con nước khuya điệu vơi
Trôi về đâu lấp lửng suốt đêm dài...

1991

khúc tự tình của người trai chân đất

Tôi sinh ra trong ngôi nhà lợp ngói nam
Ba chái, hai hồi
Mở mắt nghe
Con chim chích sâu hót cây xoan trước ngõ
Con chim chìa vôi hót cây mít sau vườn
À ơi... kéo kệt canh trường
Những người đàn bà làng tôi nựng con
vào giấc
Lời ru bước cao bước thấp
Những người đàn ông đều đi đánh giặc
Sông Lam dừng trước mặt
Ngọn gió Nồm thổi vát ngọn tre
Con chim khách kêu nhà có khách
Bác đưa thư rừng rưng nước mắt
Mỗi chiều qua ngõ lạng thình
Ngũ liên trống trận thậm thình
Trống trận giục lòng cô phụ
Âm thanh sôi trong lòng những bà mẹ
làng tôi
đến tận bây giờ...

Lúa chiêm lấp ló đầu bờ...
Mẹ nghe tiếng sấm ru hờ ngọn tre
Âu ơ... Con ngủ có nghe
Cha đi chiến trận ngày về còn lâu.

Lá mít cột vít sừng trâu
Lá trâu xoe đầu con phượng
Chẫu chàng ôm òm đầu ruộng
Ngàn năm nghe đá cửa đình
Lũ trẻ chúng tôi chân đất đầu trần
Tóc hoe lửa
Thổi nùn rơm nướng khoai, đánh trận
Một thời thơ ấu đi qua.

Tháng năm
Trở lại vườn nhà
Vẫn ngôi nhà ngói nam
Lỗ chỗ hai hồi, ba chái
Mẹ bới tóc bên thềm
Vò tóc bạc kể chuyện thời con gái
Đầu đình hát đối
Cuối xóm giỡn trăng
Trai làng Lịch bén duyên đồ ngang
Gái làng Đăng bén duyên đồ dọc
Lá tre lóa trắng mắt ngọc
Thương nhau buộc túm khăn trâu...

Tôi lại về với tiếng sáo lưng trâu
Nghe mê muội những cánh đồng u tịch
Bạn bè phiêu bạt
Một mình đánh trận ấu thơ
Cố hương ơi, chát trái bầu chua
Nghe lòng tím ngắt
Bữa rét tháng mười
Bữa nắng tháng năm
Tuổi thơ tôi trôi vào cổ tích...

Đất khổ phơi mình
Trời nghèo cúi mặt
Tôi nhặt dấu chân mình rơi dưới đáy
hoàng hôn...

(Trích "TỪ ĐẤT")

1994

Không thể ép nhành cọ non gửi theo gió trời
Làm hạt mưa lâm thâm
Nửa lẫn lên rừng, nửa nhòai phía bể
Lá cơm nếp ủ mùi hương vú mẹ
Gió gập ghềnh
Vó ngựa trắng trung du...

Tiếng còi tàu húc vào đêm thâm u
Mệt nhòai chiều Phú Thọ
Chim đồn nẳng nhặt mây xây tổ
Tiếng ai trầm vắng vắng tháp chuông nghiêng
Em đặt lên vai nửa rừng nửa biển
Sông Thao chập chờn
Sóng chung chiêng...

Bên lở bên bồi...
Xưa mẹ hát ru em
Câu ca cũ nép mình dưới tán xà cừ bên ngôi
đền cổ
Sông cứ đôi bờ
Mình em bên lở
Bồi hồi nhận sóng góp phù sa.

Trung du ơi!
Tôi đi tìm sợi dây đàn Trương Chi còn lẫn vào
trong cát
Tôi lần theo vết lông xưa của đàn chim hạc
Tôi gặp chín mười chín con voi phủ phục
Ngàn sau hay ngày xưa...

Hình như lần ấy mưa
Em đưa tôi qua như tiễn chiếc lá cuối cùng
của mùa thu bên bức tường cổ
Hình như lần ấy gió
Gió mài từng sợi tóc
Trắng trung du...

1997

K'Long K'Lanh

Suối nhói lạnh
Lạnh nhói nguồn
Con trần trườn mình phơi nắng
Nắng rắc vàng lên da trần thành buồn
Nước rút mình từ ruột đá
Đá buồn
Nước mắt đá tuôn.

Tiếng hú xa xưa gọi lũ làng
Về nơi nắng ấm
Về nơi gió mát
Về bên dòng K'Long K'Lanh
Tiếng hú nâng hạt bắp lên mầm
Bắp thấm máu vào rừng nuôi cán bộ
Tiếng hú nói lời con dao, cây nỏ
Nói lời của nước
Nói lời ngày mai...

Đêm thì sâu nhịp nối sang ngày
Lửa bập bùng soi điều không thể giấu
Ngo tí tách cháy trên bàn cô giáo
Lửa cháy giữa sàn xua cái lạnh không chặn
Em bé người Chil đôi mắt lung linh
Thay lời của lửa
Im lặng soi từng mái tóc quăn
Soi vào nụ cười nho nhỏ chìm dần...

Đêm thì sâu
Rừng núi điệp trùng
Không thể giấu điều gì bên lửa
Tiếng hú run rẩy quặn mình trong gió
Gió không biết trả lời
Tiếng hú qua truông, qua thác, qua đồi
Không đồng vọng
Tiếng hú trở về bếp lửa
Gọi tiếng đồng
Chiêng me trầm ngâm
Chiêng rlum hào hùng
Chiêng thòong thủ thỉ
Chiêng thê lạnh như một lời trách móc...

(Trích "THƯỢNG NGUỒN")

1996

điệp khúc	6	gió đồng	50
nhật ký một		trước cửa thiền	53
ngày mưa	8	bên mộ	
lục bát thông	11	Hàn Mạc Tử	54
độc thoại	12	quan họ	56
còn lại những gì?	14	Mỵ Châu	58
ký ức	16	Thị Nở	59
màu	18	đồng hương	60
dấu lộn	20	vô đề	62
bố cục	23	tầm xuân	63
điện thoại lúc		cố hương 1	64
không giờ	24	cố hương 2	65
sa mạc	26	khúc hát từ nỗi nhớ	66
tưởng niệm	29	nửa vắng	
sinh nhật	30	trăng khuyết	68
thu	32	chút mặn mòi	
viết cuối năm 1999	33	gửi biển	71
tất niên	36	thức với Cát Tiên	72
ngẫu hứng phố	38	khúc tự tình của	
Đà Lạt	40	người trai chân đất	74
qua Huế	41	trung du	78
gọi	42	K'Long K'Lanh	80
mùa hội	44		
ru	47		
ca dao	49		

gió đồng

thơ • uông thái biểu

chịu trách nhiệm xuất bản
lê hoàng

biên tập • phạm sĩ sáu
bìa & trình bày • hoàng thảo
sửa bản in • nguyên lục

In 500 cuốn, khổ 13 x 19cm tại Xí nghiệp In Lâm Đồng.
Kế hoạch xuất bản số 1367/CXB -
Cục Xuất bản cấp ngày 8/10/2001,
Trích ngang kế hoạch xuất bản số 1005/KHXB/2001
Nhà Xuất bản Trẻ cấp ngày 27/10/2001.
In xong và nộp lưu chiểu tháng 11.2001

Giá 15.000 đồng

Uông Thái Biểu ● gió đồng

...Uông Thái Biểu người thi sĩ trẻ này tâm hồn khá tốt lành. Không phản đối thị thành nhưng hơn một lần anh ghê sợ những đối trá không sạch sẽ mang lốt hình văn minh thành phố. Anh ôm chầm lấy ngọn gió đồng yêu một tình yêu thốn thức, có gì như sám hối, như đắng đót tận đáy lòng...

Với Uông Thái Biểu, thơ văn để bộc lộ những ưu tư, những khao khát, những cố gắng vượt thoát quyết liệt. Giống như những thi sĩ trẻ khác đang tung hoành ngòi bút quyết tìm cho ra những đường hướng cách tân, Uông Thái Biểu xoay trở nhiều cách nói, huy động tưởng tượng, chớp bắt những tứ mới, hình ảnh mới. Tất cả sáng lên một niềm chân thực...

Nhà thơ TRÚC THÔNG